

कविर्भार्गवः। पवमानः सोमः। गायत्री।

तं त्वां नृम्णानि बिभ्रतं सधस्थेषु महो दिवः। चारुं सुकृत्ययेमहे ॥ ९.०४८.०१

नृम्णानि- वीर्याणि । बिभ्रतम्- धरन्तम् । महो दिवः सधस्थेषु- चित्ताकाशसदनेषु । तम्- तादृशम् ।

त्वाम्- भवन्तम् । चारुम्- सुन्दरम् । सुकृत्यया- शोभनकर्मणा । ईमहे- याचामहे ॥१॥

संवृक्तधृष्णुमुक्थ्यं महामहिब्रतं मदम्। शतं पुरो रुरुक्षणिम् ॥ ९.०४८.०२

संवृक्तधृष्णुम्- धर्षकहिंसकम् । उक्थ्यम्- मन्त्रात्मकम् । महामहिब्रतम्- महनीयमहाधर्मयुक्तम् ।

मदम्- तृप्तिहर्षकरम् । शतं पुरः रुरुक्षणिम्- बहुबन्धननाशकम् ॥२॥

अतस्त्वा रयिमभि राजानं सुकतो दिवः। सुपर्णो अव्यथिर्भरत् ॥ ९.०४८.०३

अतः दिवः- तस्माच्चिदाकाशात् । सुकतो- शोभनसङ्कल्प । रयिम्- संपद्भूतम् । राजानम्- रञ्जकम् ।

अभि- आभिमुख्येन । त्वा- भवन्तम् । अव्यथिः- व्यथारहितः । सुपर्णः- पक्षी मुमुक्षाप्रतीकः ।

भरत्- आहरत् ॥३॥

विश्वस्मा इत्स्वर्दृशे साधारणं रजस्तुरम्। गोपामृतस्य विर्भरत् ॥ ९.०४८.०४

विः- पक्षी मुमुक्षाप्रतीकः । विश्वस्मै स्वर्दृशे- सर्वस्मै ज्योतिर्दर्शनाय । साधारणम्- समानम् । इत्-

एव । रजस्तुरम्- जीवोदकप्रेरकम् । ऋतस्य- प्रकृतिनियतेः । गोपाम्- पालकम् । भरत्-

आहरत् ॥४॥

अधा हिन्वान इन्द्रियं ज्यायो महित्वमानशे। अभिष्टिकृद्विचर्षणिः ॥ ९.०४८.०५

अघा- अथ । अभिष्टिकृत्- अभीष्टवरदः । विचर्षणिः- सूक्ष्मदर्शी । इन्द्रियम्- ईशानशक्तिम् ।
हिन्वानः- प्रेरयन् । ज्यायः- प्रभूतम् । महित्वम्- माहात्म्यम् । आनशे- व्याप्नोति ॥५॥